

2167 бр

М. С. ГРЕЧУХА

**ПРО УТВОРЕННЯ
НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ОБОРОНИ
І НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ
ЗАКОРДОННИХ СПРАВ
УРСР**

Доповідь на VI сесії
Верховної Ради УРСР

59

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО

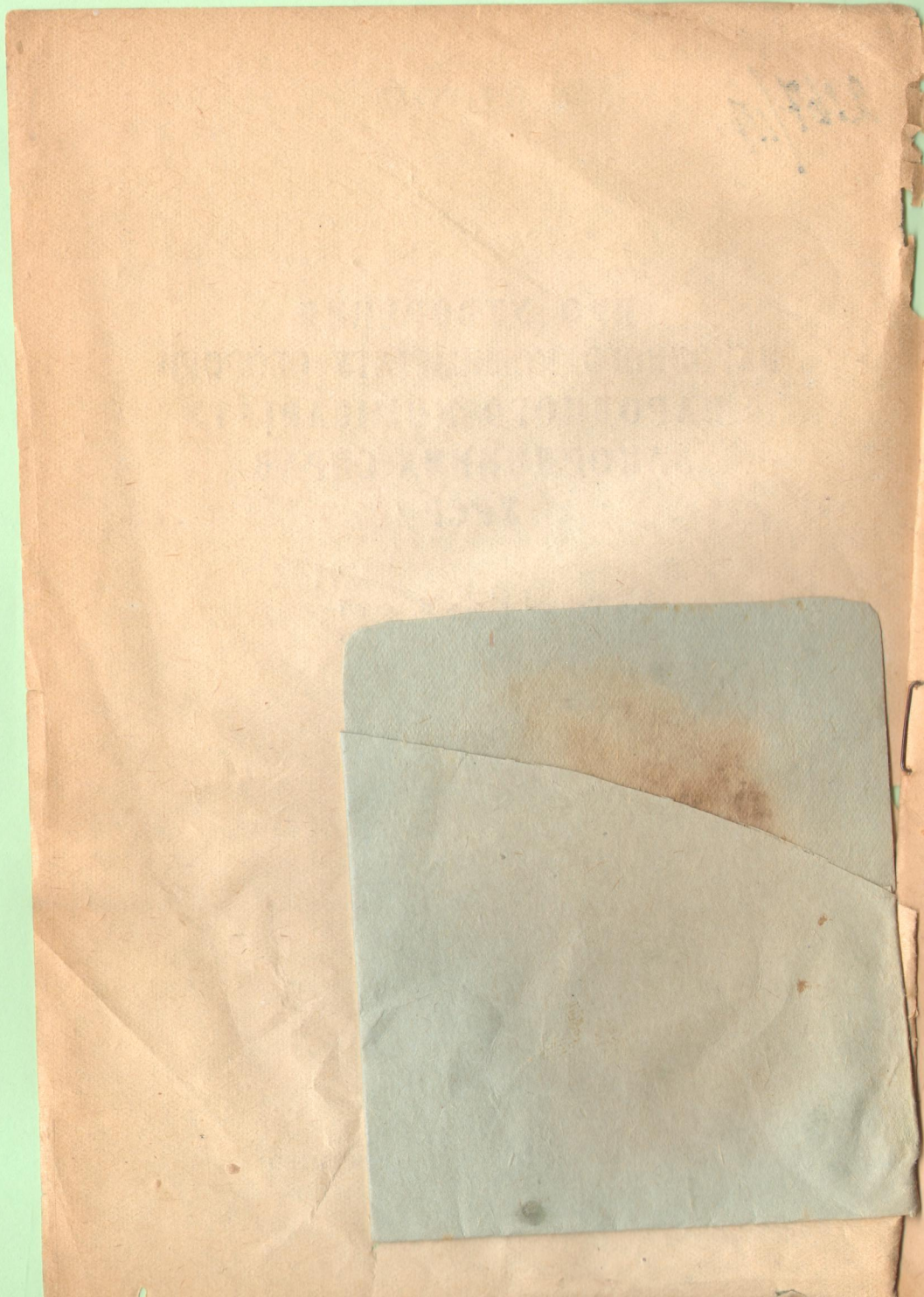
Ціна 25 коп.

V.N. Karazin Kharkiv National University

00665816

4

М. С. ГРЕЧУХА

ПРО УТВОРЕННЯ
НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ ОБОРОНИ
І НАРОДНОГО КОМІСАРІАТУ
ЗАКОРДОННИХ СПРАВ
УРСР

Доповідь на VI сесії
Верховної Ради УРСР
4 березня 1944 року

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
КИЇВ 1944

148

Відповідальний за випуск М. Ляхович

М. С. Гречуха—Об образовании Народного Комиссариата
Обороны и Народного Комиссариата Иностранных Дел СССР
(на украинском языке)

БФ 00521. Зам. № 212. 1 друк. арк. В одному друк. арк. 38.000 зн.
Підписано до друку 22/IV—1944 р. Тираж 30.000

Друкарня школи ФЗУ. Київ. Золотоворотська, 11.

Товариші депутати!

Х сесія Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік на доповідь Вячеслава Михайловича Молотова «Про перетворення Народного Комісаріату Оборони і Народного Комісаріату Закордонних Справ з загальносоюзних в союзно-республіканські Народні Комісаріати» прийняла закон «Про утворення військових формувань союзних республік і про перетворення в зв'язку з цим Народного Комісаріату Оборони з загальносоюзного в союзно-республіканський Народний Комісаріат» та закон «Про надання союзним республікам повноважень у галузі зовнішніх зносин і про перетворення в зв'язку з цим Народного Комісаріату Закордонних Справ з загальносоюзного в союзно-республіканський Народний Комісаріат».

Відповідно до цих законів перед Верховною Радою Української РСР поставлено питання про утворення в Українській РСР двох союзно-республіканських Наркоматів — Наркомату Оборони і Наркомату Закордонних Справ.

Товариші депутати! Рішення найвищого органу влади союзної держави про утворення військових формувань союзних республік і про надання союзним республікам повноважень у галузі зовнішніх зносин не є звичайним актом перетворення цих двох Наркоматів з загальносоюзних у союзно-республіканські Наркомати, а має винятково важливе історичне й міжнародне значення як новий конституційний акт, що знаменує нову блискучу перемогу ленінсько-сталінської національної політики, як новий морально-політичний удар по найлютішому ворогу людства — німецькому фашизму.

Ці важливі державні акти, особливо тепер, в умовах великої Вітчизняної війни, в умовах надзвичайного напруження сил радянських народів, можливі лише в наслідок загального політичного, економічного й культурного зростання союзних республік, їх національного розвитку в Союзі Радянських Соціалістичних Республік.

Ці важливі державні акти, обумовлені зростанням могутності державного устрою Радянського Союзу, силою мораль-

но-політичної єдності радянських народів, згуртованістю наших народів навколо свого радянського уряду, більшовицької партії, навколо свого любимого вождя і полководця великого Сталіна.

Цю силу і могутність нашої соціалістичної держави зараз повністю відчули всі — і приятелі, і вороги наші.

Нападаючи на нас, гітлерівці розраховували на військову і економічну слабкість СРСР, розраховували на несталість радянського ладу, на розбрат між робітниками і колгоспниками, розраховували на національну ворожнечу серед народів багатонаціональної радянської країни.

Та дуже вони глибоко помилилися.

Наш радянський народ, його Червона Армія під мудрим керівництвом великого Сталіна не тільки устояла проти шаленого натиску всіх об'єднаних збройних сил фашистської Німеччини та її васалів, а й завдала ворогові такого дошкульного удару, після якого він уже ніколи не підведеться.

«Цілком імовірно, — говорить товариш Сталін, — що будьяка інша держава, маючи такі втрати території, які ми маємо тепер, не витримала б випробування і прийшла б до загрози. Якщо радянський лад так легко витримав випробування і ще більше зміцнив свій тил, то це значить, що радянський лад є тепер найбільш міцним ладом».

Тепер уже, здається, всім, в тому числі і гітлерівцям, стало очевидним, наскільки вони помилилися в своїх розрахунках. Про це вони самі розписалися в своїй газеті «Дас шварце Кор»: «Военну проблему, названу Радянською Росією, — пише газета, — не можна розв'язати шляхом завоювань, як можна було розв'язати военну проблему Франції... Однаково, чи перебували б ми на Дніпрі, на Дону, на Волзі або хоч би на Уралі, — позаду нас усе ж залишилася би Радянська Росія».

Пізно, дуже пізно схаменулися німці. Кажуть у народному прислів'ї: «Буде каяття, та не буде вороття».

Гітлерівські розбійники, заподіявши нашому народові незліченних втрат, нечуваного горя й страждань, нарешті починають каятися. Та ні, так не вийде.

Зараз уже, коли наближається суворий час розплати з німецькими розбійниками та їх поплічниками, знайдеться чимало таких, які захочуть умити свої закривавлені руки і відректися не тільки від Гітлера, а навіть від свого рідного батька, матері й дітей. Та наш народ, наша Червона Армія, правосуддя народу знайде і покарає їх так, як вони цього заслужили.

ПРО УТВОРЕННЯ СОЮЗНО-РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО НАРКОМАТУ ОБОРОНИ УРСР

Товариші депутати! В Червоній Армії і до цього часу існували національні формування.

На початку 1918 року були утворені військові формування і в УРСР.

Алеж для всіх нас зрозуміло, що в той час, коли на нашу молоду, ще не зміцнілу радянську республіку з усіх боків насадили іноземні інтервенти з своєю могутньою технікою, з регулярним військом, на чолі якого стояли досвідчені командири, нам, в яких ще не було ні техніки, ні командного складу, важко було витримати такий сильний натиск з боку інтервентів.

Та й взагалі історія воєн показала, що не тільки наша молода Українська Радянська Республіка, алеж і будьяка інша республіка, мала або навіть і середня держава, не змогла б встояти проти такої зграї імперіалістичних хижаків, які тоді з усіх боків насадили на нашу Україну.

«...В обстанові капіталістичного оточення, — писав товариш Сталін ще в лютому 1921 року, — жодна радянська республіка, взята окремо, не може вважати себе забезпеченою від економічного виснаження й воєнного розгрому з боку світового імперіалізму». Про це всім добре відомо і особливо тепер.

Сучасна війна показала, що навіть така держава, як Франція, і та стала жертвою фашистської Німеччини лише тому, що тримала себе ізольовано від союзників.

Ось чому національні військові формування, які існували в нашій республіці, ще не мали тоді достатньо підготованого ґрунту для свого розвитку.

Українським націоналістам теж відомо, що для того, щоб мала або середня своїми розмірами держава могла зберегтися як держава, їй так чи інакше необхідно вступити в союз з сусідньою великою державою, за допомогою якої вона могла б відбити натиск ворога і зберегти своє існування. Алеж цим запроданцям не заважає репетувати за самотійну Україну і в той же час торгувати душею і тілом українського народу.

Українські націоналісти давно вже запродали Україну німцям, в надії на те, щоб на кістках нашого народу прокласти собі шлях до влади і разом з німцями катувати наш народ, грабувати його добро.

Так ці запродавці зробили в 1918 році, запродавши німцям нашу рідну Україну. Так вони намагалися зробити і тепер, в цю світову війну. Для того, щоб ще зайвий раз показати народові справжнє лице цих українських гітлерівців, я дозволю собі навести лише один уривок з промови відомого українського ката, так званого ясновельможного пана гетьмана Павла Скоропадського, яку він виголосив у Берліні на зборищі своїх берлінських посіпак у 1942 році. Він каже: «Ми знаємо, що та допомога, яку нам подадуть наші союзники — німці, буде коштувати нам дуже і дуже багато, адже всякий розуміє, що як би німці не були до нас прихильні, не будуть вони нести величезні жертви і матеріально і, що значно цінніше, своїми людьми, коли вони не одержать за це великих благ для свого народу, а ці блага, пропорційно до їх допомоги нам, повинен буде, по здійсненні свого звільнення від більшовиків, оплатити їм у значній мірі український народ».

Ось вам справжнє лице справжніх катів українського народу, які, базикаючи про самостійну Україну, проповідуючи себе рятівниками українського народу, торгують душею і тілом українського народу. Ось вам справжнє лице українських гітлерівців — Скоропадського, Бандери, Мельника, Бульби, які за допомогою німців та через свої оунівські банди — УПА та УНРА по трупах українського населення хочуть дорватись до влади, до панування над нашим народом.

Та не вдасться українсько-німецьким фашистам занапастити наш народ. Український народ ще за часів великого гетьмана Богдана Хмельницького на своєму славному вічі, на Переяславській Раді, раз і назавжди сказав, що нам, українцям, лише єдиний шлях до життя, до національного розвитку, до державного існування — це жити у вічній дружбі і союзі з великим російським народом.

Це мудре рішення Переяславської Ради було перевірене сотнями років життя.

Після Великої Жовтневої революції український народ знову підтвердив своє історичне рішення, вступивши в Союз Радянських Соціалістичних Республік, як рівноправний член великої союзної держави, де всі народи допомагають один одному, не зазіхають на землю і на народне добро своїх братніх республік, а, навпаки, допомагають один одному розвивати свою національну радянську культуру, зміцнювати свою державність.

У союзі братніх народів Україна стала вільною квітучою Радянською Соціалістичною Республікою, республікою великого українського народу, воз'єднаного в свою єдину Українську Радянську Державу.

За роки сталінських п'ятирічок, поряд зі зростом індустрії і соціалістичного сільського господарства, на Україні виросли нові міста й села з чудовими житловими будинками, лікарнями, театрами, школами, вишами і витшами, виросла українська радянська інтелігенція.

Український народ під керівництвом КП(б)У за роки радянської влади виховав понад півтораєста тисяч інженерів, техніків, вчителів, лікарів, агрономів, зоотехніків і інших спеціалістів.

Українська Академія Наук виросла в одну з найбільших у світі асоціацій науково-дослідних інститутів.

Ось тепер, коли наша Українська Радянська Республіка, як і всі союзні республіки, зросла і зміцніла політично, економічно і культурно, коли поряд зі зростом української радянської інтелігенції виросли і кадри генералів і офіцерів Червоної Армії, які пройшли чудесну школу організаторів і вихователів військових частин, загартувалися в огні великої Вітчизняної війни, верховний орган влади Союзної Держави вирішив, щоб кожна союзна республіка мала свої республіканські військові формування.

Для практичного здійснення цього завдання виникає потреба утворити і в нашій Українській Радянській Республіці союзно-республіканський Народний Комісаріат Оборони.

Товариші депутати!

Поряд з поширенням прав союзних республік у галузі оборони, новий закон у значній мірі збільшує і відповідальність союзних республік за оборону Радянського Союзу, за зміцнення нашої Червоної Армії, як захисниці і надійної опори нашої великої держави.

Надання прав союзним республікам утворити свої військові формування дасть можливість збільшити увагу союзних республік до питання військового навчання в школах, технікумах і вищих учбових закладах, а також ще більше посилить увагу, любовне піклування населення про виховання мужніх, хоробрих і достойних свого народу воїнів, захисників нашої радянської Батьківщини.

Наша Червона Армія, в організації і озброєнні якої брали і беруть участь усі народи Радянського Союзу, завжди була їм близькою і рідною.

«Невдачі Червоної Армії не тільки не ослабили, а, навпаки, ще більше зміцнили як союз робітників і селян, так і дружбу народів СРСР». (Сталін).

«Більше того, — каже товариш Сталін, — вони перетворили сім'ю народів СРСР в єдиний, непорушний табір, що самовіддано підтримує свою Червону Армію, свій Червоний Флот. Ніколи ще радянський тил не був такий міцний, як тепер».

Зараз усі народи Радянського Союзу під керівництвом нашого вождя і мудрого полководця великого Сталіна відстоюють честь, волю і незалежність своєї Батьківщини.

За перемогами Червоної Армії в боротьбі проти ворога з винятковою любов'ю і гордістю стежать усі народи Радянського Союзу і весь цивілізований світ.

Та й справді, як не любити, як не пишатися Червоною Армією, коли вона єдина армія в світі, яка виступила і б'ється один-на-один проти об'єднаних збройних сил фашистської Німеччини та її васалів, які напали на нашу країну, і не тільки спинила її розбійницький похід, а й повернула їх на захід, завдаючи ворогові тяжких і непоправних поразок.

Як не любити і не пишатися Червоною Армією, коли вона відстояла в героїчній боротьбі з ворогом нашу столицю Москву, завдала ворогові небувалої в історії війни поразки під Сталінградом, врятувала від фашистського поневолення Азербайджан, Грузію і Вірменію, відстояла і вирвала з фашистського оточення Ленінград.

Як українському народові, який зазнав усіх страхіть гітлерівського нападу, не любити і не пишатися Червоною Армією, яка визволила вже з німецької неволі три п'ятих української землі, а зараз день-у-день прилучає все нові і нові міста і села до Радянської України, вириваючи їх з пазурів німецьких загарбників і наближаючи повне визволення радянської землі від фашистських загарбників.

Як не любити і не пишатися Червоною Армією волелюбним народам світу, коли вона вже знищила мільйони найдобріших фашистських головорізів, що пограбували і поневолили майже всі європейські держави і загрожували своїми погромами всьому цивілізованому світові.

Таку армію люблять усі волелюбні народи, і не тільки кожна союзна республіка, а й кожна волелюбна країна вважає для себе за велику честь допомагати і зміцнювати нашу рідну Червону Армію.

На полі битви пліч-о-пліч з синами російського, білоруського, азербайджанського, грузинського, вірменського та інших народів великого Радянського Союзу з гордістю й національною гідністю б'ються з ворогом за нашу славу Батьківщину і сини українського народу.

У священній боротьбі за нашу Батьківщину кожний день народжуються нові герої, виявляються нові талановиті військові командири, про частину яких уже згадував у своїй доповіді Микита Сергійович Хрущов. Ми гордимся своїми відважними синами, які вкрили себе невмирущою славою в боротьбі з лютим ворогом за рідну землю, за свободу, за вільну Радянську Україну. (Бурхливі оплески).

От ці наші дорогоцінні кадри і складатимуть основу військових формувань нашої Української Радянської Республіки, які на своїх бойових прапорах понесуть у віки славу про сталінську дружбу народів, про нашу велику соціалістичну державу.

Я беру на себе відповідальність від імені українського народу запевнити братні союзні республіки, наш союзний уряд, нашого вождя і мудрого полководця великого Сталіна, що українське червоне військо, виховане в душі славних традицій наших предків запорожців, в душі славних традицій героїв Вітчизняної війни, буде вірною, могутньою і надійною опорою нашої Червоної Армії. (Бурхливі оплески).

А якщо треба буде стати і на захист своєї Батьківщини, то навряд чи після того вже знайдуться охочі сперечатися, про те, де повинні пролягати справжні кордони нашої радянської землі.

Бійці і офіцери червоного українського війська покажуть, як уміють битися за честь і незалежність своєї Батьківщини нащадки славних українських богатирів Богдана Хмельницького, Данила Галицького, Максима Кривоноса, Миколи Щорса. (Бурхливі оплески).

ПРО УТВОРЕННЯ СОЮЗНО-РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО НАРКОМАТУ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УРСР

Товариші депутати! На Україні в свій час був республіканський Народний Комісаріат Закордонних Справ. Але це було до утворення СРСР. Тоді Радянська Україна, як я вже говорив, була ще молодою, тількищо народженою в огні Жовтневої революції радянською республікою, яка, сходячи кров'ю в боротьбі проти чужоземної інтервенції і внутрішніх ворогів, відстоювала свої законні права на державність.

Природно, що в умовах громадянської війни Радянська Україна не могла сама в повній мірі відстоювати свої права на міжнародній арені і примушена була дуже часто просити Народний Комісаріат Закордонних Справ РРФСР прийняти на себе повноваження від Української РСР по зовнішніх зносинах з іноземними державами.

От чому братню допомогу великого російського народу, яку він нам подав у ці грізні і тяжкі для нас дні, беручи під захист Радянську Україну, український народ згадує з винятковою подякою.

З утворенням СРСР і Союзного Народного Комісаріату Закордонних Справ Радянська Україна передала свої права на зовнішні зносини з іноземними державами Народному Комісаріатові Закордонних Справ СРСР, в руках якого до цього часу були зосереджені права всіх союзних республік щодо зовнішніх зносин з іноземними державами.

Тепер у зв'язку з зростаючим політичним, економічним і культурним значенням Української РСР природно ростуть різноманітні культурні і господарські потреби, які не можуть бути в повній мірі охоплені загальносоюзним представництвом за кордоном, а можуть бути задоволені шляхом встановлення безпосередніх відносин Радянської України з іноземними державами.

Надання прав союзним республікам установлювати безпосередні зв'язки з іноземними державами значно збільшує також і відповідальність союзних республік у справі поширення міжнародних зв'язків і співдружби Союзу РСР з іншими державами, а це особливо важливо не тільки тепер, в умовах світової війни, а й в післявоєнний період особливо.

Географічне положення Радянської України і особливо її економічне значення потребують від нашого уряду повсякденної уваги і виняткової пильності не тільки щодо Польщі і Румунії, які безпосередньо межують з нами, але й щодо інших агресивних держав, в яких Радянська Україна завжди викликала і викликає вовчі апетити.

Згадуючи Польщу, я, звичайно, не маю на увазі польський народ, до якого у нас нема і не може бути ніяких домагань, крім щиросерднього побажання побудувати наші добросусідські відносини на основі повної взаємної поваги і взаємної дружби в боротьбі проти спільного ворога людства — гітлерівської Німеччини. Наш народ бажає бачити Польщу зовсім не як васала будьякої агресивної держави, а як вільну, міцну і незалежну державу, що під її прапором

польський народ знайшов би собі щастя, спокій і мирну творчу працю.

Я дозволив собі так висловитися на адресу так званого польського уряду і його реакційно-імперіалістичної зграї, що перебувають в польській еміграції і претендують на керівництво польською державою, а по суті абож не знають, абож просто фальшують політику і географію, а щодо історії, то вони, очевидно, зовсім забули її.

Тільки зоологічна ненависть польських реакціонерів, що сидять у Лондоні, до Радянського Союзу штовхає їх на те, щоб посварити народ Радянської України з народом Польщі, що, звичайно, на руку не польському народові, який страждає у фашистській неволі і жадає свого визволення, а на руку найлютішому ворогові всіх волелюбних народів світу — німецьким загарбникам.

Я вважаю, що кожний школяр, який хоч трохи розбирається в географії, і той ніколи не скаже, що найближчий шлях до визволення з фашистського полону Польщі лежить з СРСР через Близький Схід, а польські бундючні невігласи вибрали саме цей шлях визволення Польщі.

Як бачите, не дивно, що пани-ляхи так безбожно плутають і кордони польських земель, доводячи, що споконвічні українські землі, свого часу загарбані польською шляхтою, є, мовляв, польські землі, а українське населення цих земель, що його в свій час жорстоко експлуатувала панська Польща, хоче й надалі бути рабами польських панів.

Як видно, польська реакційно-імперіалістична зграя, яка претендує на владу в Польщі, зовсім не зацікавлена тим, щоб у спільній боротьбі разом з демократичними країнами світу якнайскоріше перемогти гітлерівську Німеччину і визволити польський народ спід ярма фашистських загарбників. бо всю свою увагу вона спрямовує до того, щоб скористатися війною і загарбати споконвічні українські землі, уярмити населення західних областей Радянської України, знищити там українську національну культуру і визискувати населення західноукраїнських земель.

Ось чому нам треба дуже пильно стежити за цими ворожими махінаціями і якомога більше кріпити зв'язки з дружніми нам народами.

Товариші депутати! В союзі братніх народів Радянська Україна виросла в могутню індустріально-колгоспну республіку з новими могутніми фабриками і заводами, з великими і чудовими містами й селами.

Досить сказати, що валова продукція важкої промисловості УРСР збільшилася порівняно з 1913 роком в 10,5 раза, продукція металообробної промисловості — в 34 рази, виробництво електроенергії — в 24 рази.

Видобуток кам'яного вугілля на Україні перед війною дорівнював видобуткові вугілля Франції й Польщі разом узятих і посідав четверте місце в світі.

По витоку чавуну Україна займала третє місце в світі.

Тільки одна Сталінська область Радянської України давала країні чавуну 4. 676 тис. тонн, що перебільшувало в півтора раза витоп чавуну в Японії, Бельгії і в п'ять разів — витоп чавуну в Італії.

По виробництву сталі Сталінська область майже вдвое перевищувала рівень витоку сталі Бельгії, Італії і втриє перевищувала продукцію сталі Польщі.

Тільки самих вищих учбових закладів на Україні було 166, в яких навчалося більше ніж 127 тисяч студентів.

Тепер, коли в наслідок всесвітньо-історичних перемог, здобутих народами Радянського Союзу під керівництвом великої партії Леніна — Сталіна, Радянський Союз завоював собі право і повагу серед іноземних держав, коли політичне, економічне й культурне значення союзних республік у наслідок правильної лєнінсько-сталінської національної політики зросло і зміцніло, — тепер і Українська Радянська Держава матиме зовсім іншу вагу на міжнародній арені.

Міжнародні зв'язки СРСР, не зважаючи на специфічні труднощі воєнного часу, зміцнюються і поширюються.

Радянському урядові вдалось під час другої світової війни встановити дружні і союзні відносини з Великобританією.

У розпалі світової війни створена міцна антигітлерівська коаліція, на чолі з трьома сильними країнами світу — Радянським Союзом, Великобританією і Сполученими Штатами Америки.

Укладено радянсько-чехословацький договір, який поклав основи для співробітництва великих і малих демократичних країн проти загального ворога не тільки під час війни, але й після війни в ім'я збереження миру. Нарешті, рішення Московської й Тегеранської конференцій також відіграли винятково велику роль у розвитку і зміцненні антигітлерівської коаліції.

Все це свідчить про значний зріст могутності і авторитету Радянського Союзу в очах усіх демократичних країн світу.

Однак, поряд з цими великими міжнародними питаннями, які потребують безпосередньої участі радянського уряду, є специфічні господарські й культурні потреби союзних республік, які в інтересах загальної справи щодо розширення міжнародних зв'язків і зміцнення співробітництва СРСР з іншими державами, цілком можуть бути задоволені шляхом безпосередніх зносин союзної республіки з тою чи іншою іноземною державою.

Ось чому і постало питання про розширення прав союзних республік щодо міжнародних зносин і перетворення в зв'язку з цим Союзного Наркомзаксправ у Союзно-республіканський Наркомат.

Товариші депутати! Наша радянська держава витримала випробування і на міжнародній арені. Ніколи ще авторитет Радянського Союзу в очах народів і урядів світу не був такий міцний і не стояв так високо, як тепер.

Тепер усі знають, що Радянський Союз, захищаючи себе, захищає світову цивілізацію від диких орд гітлерівців.

Радянський народ веде боротьбу за свою Батьківщину в бойовому союзі з англійським і американським народом.

Бойова співдружба трьох великих держав світу — СРСР, Англії і Сполучених Штатів Америки і їх народів з кожним днем розвивається і міцніє.

У зв'язку з розширенням прав союзних республік ця бойова дружба, зв'язки з закордонними державами ще більше поширяться і зміцніють.

Товариші депутати! Ми знаємо і ніколи не забуваємо, що попереду ще великі труднощі боротьби з ворогом. Передсмертна лють відчаю кидає і буде кидати гітлерівських бандитів на все нові й нові авантюри.

Товариш Сталін, наш вождь і вчитель, учить радянський народ не зазнаватися, не чванитися перемогами, а закріпляти досягнуті успіхи.

Наше головне завдання — щосили множити перемоги Червоної Армії, допомагати їй повністю визволити радянську землю від німецьких загарбників.

Всі сили народу Радянської України повинні бути спрямовані на виконання завдань, які поставив Голова Уряду Радянської України Микита Сергійович Хрущов по відбудові зруйнованого німцями народного господарства Радянської України, бо це якраз спрямовано на ще більше зміцнення нашої держави, на забезпечення дальшого наступу Червоної Армії,

прискорення розгрому ненависного ворога і визволення всієї радянської землі від німецьких загарбників.

Товариші депутати! Проекти законів про утворення союзно-республіканського Наркомату Оборони та Наркомату Закордонних Справ Української РСР, які подаються на ваш розгляд, передбачають також і внесення в Конституцію (Основний Закон) УРСР відповідних доповнень, які відбивають права нашої республіки в галузі оборони і в галузі зовнішніх зносин.

Я певен, що закон, прийнятий Верховною Радою Союзу РСР про розширення прав союзних республік у галузі оборони і в галузі міжнародних зносин, буде зустрінутий Верховною Радою Української РСР з винятковим задоволенням, як нова блискаucha історичної ваги перемога ленінсько-сталінської національної політики, спрямована на ще більше зміцнення дружби радянських народів, на ще більше зміцнення нашої великої держави — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Я певен, що Верховна Рада Української РСР і весь український народ схвалять ці надзвичайно важливі державні перетворення і цим самим ще раз продемонструють перед усім світом свою морально-політичну єдність, свою згуртованість навколо більшовицької партії і радянського уряду, свою безмежну відданість своїй Батьківщині і великому рідному Сталіну. (Тривалі оплески).

